

Suedia

1 Ce înseamnă executare în materie civilă și comercială?**Chestiuni privind executarea în cadrul codului de executare silită (*utsökningsbalken*)**

Executarea este situația în care o autoritate executorie aplică prin constrângere o obligație stabilită de o instanță sau de orice altă autoritate judiciară. Executarea vizează în general o obligație de plată a unei sume de bani sau evacuarea unei locuințe. Un alt tip de executare vizează punerea sub sechestru sau alte măsuri de siguranță.

Executarea unei obligații de plată este realizată prin urmărirea silită a bunurilor debitorului. În cazul obligației de evacuare a unei locuințe, de exemplu, executarea se efectuează pe calea expulzării. Aceasta poate, de asemenea, lua forma unei ordonanțe, adoptate de o autoritate executorie, care obligă persoana pentru care a fost solicitată executarea să acționeze sau să se conformeze unui ordin de executare sau unei alte decizii. Autoritatea executorie poate aplica o amendă.

Chestiuni privind executarea în cadrul Codului familiei (*föräldrabalken*)

În cadrul Codului familiei, executarea vizează măsuri destinate să aplice concret o măsură care decurge dintr-o decizie sau dintr-un acord privind custodia, domiciliul, vizitarea sau reunirea copiilor cu unul dintre părinți. Instanța care încuviințează executarea poate aplica o amendă sau poate ordona recuperarea de către poliție. Aceleași reguli se aplică executării deciziilor străine conform Regulamentului (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului (Regulamentul Bruxelles II) dacă executarea vizează persoana copilului. În schimb, dacă executarea vizează bunurile copilului sau cheltuielile de judecată, se aplică codul de procedură referitor la recuperare.

2 Care este autoritatea sau autoritățile care au competență în materie de executare?

Executarea este efectuată de către autoritatea însărcinată cu recuperarea silită (*Kronofogdemyndigheten*). Prin urmare, aplicarea urmăririi silite este de competența acesteia din urmă. Un înalt oficial cu atribuții de execuție are răspundere juridică generală privind executarea, însă executarea propriu-zisă este în general încredințată altor funcționari (administratori executanți).

3 Care sunt condițiile în care poate fi emis un titlu executoriu sau o hotărâre executorie?**3.1 Procedura****Chestiuni privind executarea în cadrul codului executării silite**

Pentru efectuarea unei executări, trebuie să fi fost pronunțată o hotărâre judecătorească sau trebuie să fi fost eliberat orice alt titlu executoriu.

Următoarele titluri executorii pot servi drept bază pentru executare:

- o sentință, un verdict sau hotărârea unei instanțe;
- o tranzacție confirmată de o instanță sau un acord de mediere declarat executoriu de către o instanță;
- o ordonanță penală aprobată, un ordin de plată aprobat sau o ordonanță aprobată de plată a unei amenzi pentru o infracțiune;
- o decizie arbitrală;
- o obligație scrisă, certificată de două persoane, referitoare la o pensie alimentară prevăzută de codul matrimonial (*äktenskapsbalken*) și de codul familiei (*föräldrabalken*);
- o hotărâre pronunțată de o autoritate administrativă care trebuie executată în temeiul unei prevederi specifice;
- un document executoriu în temeiul unei prevederi specifice;
- un verdict sau o hotărâre pronunțată de autoritatea însărcinată cu recuperarea silită cu privire la o ordonanță de plată sau de asistență la executare sau un ordin european de plată cu titlu executoriu admis de serviciul de recuperare silită.

Odată emis titlul executoriu, nu este necesar ca o instanță sau o altă autoritate să pronunțe o hotărâre suplimentară pentru ca acesta să fie implementat. Activitatea serviciului de recuperare silită constă în mare măsură în obținerea de informații privind activele debitorului. Debitorul este obligat să furnizeze informații privind activele sale și să confirme, într-o declarație sau atunci când este audiat, că informațiile furnizate sunt exacte, sub sancțiunea urmăririi penale. Autoritatea poate, de asemenea, să îi ordone debitorului să furnizeze aceste informații sub sancțiunea amenzii; aceasta este aplicată de tribunalul de primă instanță la cererea serviciului de recuperare silită.

Cererea de executare poate fi prezentată sub formă scrisă sau orală. O solicitare verbală presupune ca solicitantul (persoana care solicită executarea) să compară în fața serviciului de recuperare silită. O solicitare scrisă trebuie să fie semnată de către solicitant sau de către reprezentantul acestuia.

Costurile suportate de Stat într-un dosar în materie de executare (costuri administrative) sunt acoperite de taxe (cheltuieli de executare). Dacă acest lucru se dovedește posibil, costurile administrative sunt în general solicitate părâtului (contrapartida solicitantului) cu ocazia executării. Totuși, solicitantul are, în general, obligația de a suporta aceste costuri. Regula răspunderii solicitantului poate fi supusă anumitor excepții, de exemplu pentru majoritatea cererilor de pensii alimentare.

Ca regulă generală, o taxă principală este plătită din fiecare titlu executoriu pentru care se solicită executarea. Într-un dosar de executare care vizează o reclamație reglementată de dreptul privat, taxa de bază se ridică la 600 SEK.

Celelalte taxe susceptibile de a fi aplicate sunt taxa de pregătire, taxa de vânzare și taxele speciale.

Chestiuni privind executarea în cadrul codului familiei

Executarea se poate efectua în baza unei sentințe pronunțate de o instanță ordinară în privința custodiei, domiciliului, vizitei sau reunirii unui copil cu părintele său. Aceasta se poate baza, de asemenea, pe un acord în privința custodiei, domiciliului sau vizitei, încheiat de părinți și aprobat de comisia pentru afaceri sociale. În Suedia pot fi executate și hotărârile străine, în special hotărârile executabile în virtutea Regulamentului Bruxelles II.

Deciziile în materie de executare sunt pronunțate de tribunalele de primă instanță. Cererile de executare sunt prezentate în general tribunalului de primă instanță din jurisdicția locului unde trăiește copilul. În situația în care copilul nu este rezident în Suedia, cererea trebuie prezentată tribunalului de primă instanță din Stockholm (*Stockholms tingsrätt*).

Cererea poate fi formulată, de exemplu, de un părinte cu care copilul trebuie să locuiască sau să ia legătura.

Hotărând în privința dosarului, tribunalul poate însărcina în mod specific un responsabil al serviciilor sociale să încerce să convingă persoana care deține custodia copilului să accepte în mod voluntar dispozitivul hotărârii sau al acordului. În caz de urgență, tribunalul sau autoritatea de poliție poate decide

asupra necesității imediate de a acorda asistență copilului. În acest caz, tribunalul poate aplica o amendă sau poate ordona intervenția poliției pentru a solicita aplicarea hotărârii de executare.

Nu se solicită nicio taxă pentru cererile de executare prezentate în aplicarea codului familiei. Totuși, una dintre părți se poate afla în situația de a i se ordona să plătească cheltuielile celeilalte părți din dosar. Orice parte care atrage cheltuieli de intervenție sau acordarea de îngrijire a copilului se poate afla în situația de a i se ordona să ramburseze aceste cheltuieli Statului.

3.2 Condițiile principale

Chestiuni privind executarea în cadrul codului executării silite

În anumite cazuri, executarea poate fi refuzată. Acest lucru este în special valabil atunci când titlul executoriu este atât de vag formulat încât nu constituie o bază legală de executare.

De asemenea, este posibil ca o persoană care a primit ordinul de a efectua o acțiune în temeiul unei sentințe să se fi achitat între timp de obligația sa în baza acestei sentințe, de exemplu, să plătească o anumită sumă.

De asemenea, este posibil ca persoana care a primit ordinul de a efectua o obligație de a face să prezinte o cerere reconvențională împotriva solicitantului, și anume să o conteste prin intermediul unei excepții de compensații. Compensația constituie un motiv de împiedicare a executării dacă autoritatea însărcinată cu recuperarea silită constată că cererea reconvențională a fost aprobată printr-un titlu executoriu valabil sau că are la bază o dovadă de creanță scrisă.

Dacă debitorul susține că o altă chestiune intervenită între părți împiedică executarea și că această obiecție nu poate fi respinsă de la bun început, executarea nu mai poate avea loc. Un caz ar fi, de exemplu, obiecțiile împotriva unui termen de prescripție.

Dacă un titlu executoriu este anulat de o instanță, executarea trebuie să fie suspendată imediat.

În anumite cazuri, instanța poate ordona și încetarea unei proceduri de executare în curs de desfășurare.

Chestiuni privind executarea în cadrul codului familiei

Se consideră că dispozitivul unei hotărâri sau al unui acord corespunde interesului superior al copilului. Instanța nu poate reexamina hotărârea sau acordul atunci când i se solicită să se pronunțe cu privire la executarea acestora, iar principala soluție de substituție este implementarea voluntară. Atunci când este necesară o măsură de constrângere, impunerea unei amenzi este opțiunea cea mai probabilă. Recuperarea fizică poate fi folosită doar în ultimă instanță.

Executarea poate fi refuzată în anumite cazuri, de exemplu, în situația în care copilul este bolnav.

În cazul în care copilul împlinește vârsta majoratului, astfel încât dorințele sale trebuie luate în considerare, executarea nu poate fi efectuată împotriva voinței sale, cu excepția cazului în care instanța consideră că acest lucru este necesar pentru binele copilului. De asemenea, instanța refuză executarea dacă se demonstrează clar că aceasta ar fi contrară interesului superior al copilului.

4 Obiectul și natura măsurilor executorii

4.1 Ce tipuri de bunuri pot face obiectul executării?

Chestiuni privind executarea în cadrul codului executării silite

Pentru ca un bun să poată fi urmărit silit, trebuie să fie îndeplinite anumite condiții. Bunul trebuie:

să aparțină debitorului;

să fie cesionabil;

să aibă o valoare monetară.

Urmărirea silită poate fi utilizată pentru a revendica orice tip de proprietate. Regulile privind uzufructul nu se aplică în general decât persoanelor fizice. Pot fi urmărite silit atât bunurile mobile, cât și bunurile imobile.

Bunurile mobile sunt nu numai posesiile personale (de exemplu, mașinile, navele și alte bunuri), ci și activele (de exemplu, conturile bancare) și drepturile de diferite tipuri (de exemplu, drepturile de utilizare sau părțile unei succesiuni).

Remunerațiile de muncă, pensiile etc. pot, de asemenea, constitui obiectul unei popriri.

Anumite bunuri nu pot fi urmărite silit. Este cazul, de exemplu, bunurilor uzufructuare. Regulile din această materie nu se aplică în general decât persoanelor fizice. Acestea includ în special:

hainele și alte obiecte de uz personal ale debitorului, până la concurența unei valori rezonabile;

mobilele, aparatele de uz casnic și alte echipamente necesare uzului casnic și întreținerii;

instrumentele de lucru și diversele echipamente necesare activității profesionale sau formării debitorului;

bunurile personale, distincțiile onorifice și premiile sportive de exemplu, care au o valoare sentimentală pentru debitor astfel încât nu ar fi justificată poprirea acestora.

Anumite bunuri nu pot fi urmărite silit, conform dispozițiilor anumitor regulamente. Acest lucru poate fi valabil, de exemplu, în cazul indemnizațiilor.

Poprirea remunerațiilor de lucru nu vizează decât sumele mai mari decât cele de care debitorul și familia sa au nevoie pentru a trăi.

În această privință, anumite pretenții prevalează asupra altora. Cererile privind pensiile alimentare prevalează asupra celorlalte cereri.

4.2 Care sunt efectele măsurilor executorii?

Chestiuni privind executarea în cadrul codului executării silite

După poprirea bunurilor, debitorul nu mai exercită asupra acestora același control ca înainte. Debitorul nu poate utiliza bunurile sale în detrimentul solicitantului, prin cesiune sau în orice alt mod, dacă serviciul de recuperare silită nu a autorizat acest lucru, din motive excepționale și după consultarea solicitantului.

Orice persoană care utilizează în mod ilegal bunurile urmărite silit este pasibil de aplicarea unei sancțiuni penale.

O decizie de urmărire silită conferă drepturi prioritare asupra bunurilor.

Într-un dosar de executare, terții au obligația de a comunica informațiile privind creanțele deținute de debitor în legătură cu acestea sau orice tranzacție care poate contribui la determinarea faptului dacă debitorul posedă bunuri care pot fi urmărite silit. Datoria de informare îi revine, de asemenea, oricărui terț care se află în posesia bunurilor debitorului, cum ar fi, de exemplu, în cazul instituirii unui în gaj sau al unei depuneri în cont. O bancă este obligată, de exemplu, să comunice informațiile privind conturile bancare, seifurile sau alte bunuri ale debitorului pe care le păstrează. Apropiatii și prietenii debitorului au, de asemenea, obligația de informare.

Informațiile pot fi solicitate terților în scris sau oral. După caz, terții pot fi audiați. Dacă un terț nu respectă această obligație, acesta poate fi condamnat la o amendă sau la pedeapsa cu închisoarea.

Serviciul de recuperare silită poate decide vânzarea silită imediată a bunurilor urmărite. Vânzările silite au loc, în general, în cadrul licitațiilor publice, însă pot fi adesea organizate în privat.

Sumele primite în cadrul unei proceduri de executare trebuie să fie notificate și plătite solicitantului în cel mai scurt timp cu putință.

4.3 Care este valabilitatea măsurilor de acest fel?

Chestiuni privind executarea în cadrul codului executării silite

O hotărâre de urmărire silită nu face obiectul niciunei date limite de valabilitate. Totuși, legislația pleacă de la principiul că proprietatea urmărită silit trebuie vândută fără întârziere; a se vedea punctul 3.2.

Dacă este posibil, expulzarea trebuie să se producă în cele patru săptămâni de la transmiterea documentelor solicitate către autoritatea de executare.

Chestiuni privind executarea în cadrul codului familiei

O hotărâre de executare produce imediat efecte, cu excepția dispozițiilor contrare. Aceasta rămâne în vigoare până la noi ordine. Ordonanța de plată a unei amenzi indică în general faptul că o acțiune trebuie efectuată într-un anumit termen, de exemplu, atunci când copilul trebuie să se reunească cu unul dintre părinți. Hotărârile de executare în ceea ce privește programul de vizită indică de obicei momentul în care se pot produce contactele și sunt aplicabile în general pentru lunile care urmează.

O hotărâre privind un dosar de executare nu împiedică examinarea unei noi cereri.

5 Există posibilitatea de a ataca hotărârea care stabilește o măsură de acest fel?

Chestiuni privind executarea în cadrul codului executării silite

Hotărârile autorității de executare pot fi contestate în general în apel. Recursurile în fața tribunalelor de primă instanță trebuie să fie prezentate autorității de executare.

Persoana vizată de hotărârea autorității de executare poate formula apel dacă aceasta nu îi este favorabilă. Hotărârile privind poprirea remunerațiilor de lucru pot constitui obiectul unui recurs care nu este afectat de un termen de prescripție. Hotărârile privind urmărirea silită a altor bunuri pot constitui obiectul unui recurs în cele trei săptămâni de la notificarea acestora. Introducerea apelului împotriva urmăririi silite de către un terț nu este supus unui termen de prescripție.

Tribunalul de primă instanță poate decide să nu ia măsuri de executare deocamdată sau, dacă își poate motiva alegerea, să anuleze o măsură deja luată.

Chestiuni privind executarea în cadrul codului familiei

Hotărârile tribunalului de primă instanță în privința executării pot constitui obiectul unui recurs în fața Curții de Apel. Recursurile trebuie formulate în scris și prezentate tribunalului de primă instanță. Termenul de recurs este de trei săptămâni.

6 Există limitări privind executarea, în special legate de protecția debitorului sau de termene?

Codul executării silite conține prevederi care limitează posibilitățile de executare, de exemplu, pentru a proteja debitorul. Într-o anumită măsură, debitorul poate împiedica executarea unei hotărâri, opunându-se acesteia, invocând de exemplu prescripția. Exemplele cele mai frecvente de limitări ale executării sunt excluderea de la poprire a anumitor bunuri și a anumitor active, având în vedere necesitățile debitorului. Urmărirea silită a bunurilor materiale poate, de exemplu, exclude ceea ce numim *beneficium* („bunuri care nu pot fi urmărite silit”), de exemplu, un apartament unde debitorul locuiește permanent sau banii de care debitorul are nevoie pentru a trăi pe termen scurt. Cu ocazia poprirei remunerațiilor de lucru, vom exclude o „sumă de rezervă” destinată să acopere cheltuielile de subsistență ordinare și costurile de cazare ale debitorului.

Ultima actualizare: 15/12/2017

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.